

27.10.2009

போகக்கூடாது. தந்தை அளித்திருக்கும் ஞானத்தை புத்தியில் அசை போட்ட படியே தந்தையின் நினைவில் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம் : அழிவற்ற பிராப்திகளின் நினைவு மூலமாக தங்களது உயர்ந்த பாக்கியத்தின் மகிழ்ச்சியில் இருக்கும் ஆசை என்பதையே அறியாதவர்களாக ஆகுக !

ஒருவருடைய தந்தையே பாக்கிய விதாதாவாக இருக்கிறார் என்றால் அவரது பாக்கியம் என்னவராக இருக்கும். பாக்கியமோ நமது பிறப்புரிமை என்ற இதே மகிழ்ச்சி எப்பொழுதும் இருக்கட்டும். 'ஆகா' எனது சிரேஷ்ட பாக்கியம் மற்றும் பாக்கிய விதாதா (வள்ளல்) தந்தை என்ற இதே கீதத்தை பாடிய படியே மகிழ்ச்சியில் பறந்து கொண்டே இருங்கள். எப்போர்பட்ட அழிவற்ற பொக்கிஷம் கிடைத்துள்ளது என்றால் அது அநேக பிறவிகளுக்கு கூடவே இருக்கும். யாருமே பறிக்க முடியாது, கொள்ளையடிக்க முடியாது. எந்த அளவு பெரிய பாக்கியம் என்றால் இனி எந்த ஆசையும் இல்லை. மனதிற்கு மகிழ்ச்சி கிடைத்து விட்டது என்றால் அனைத்துப் பலன்களும் கிடைத்துவிட்டது. எந்த பலனுமே கிடைக்கவில்லை என்பதில்லை எனவே ஆசை என்பதையே அறியாதவர்களாக ஆகி விட்டுள்ளீர்கள்.

சுலோகன் : தீய காரியங்களை செய்வதற்கான காலம் கழிந்து விட்டது. இப்பொழுது வீண் எண்ணம், பேச்சும் கூட மிகவும் ஏமாற்றம் அளிக்கும்.

இனிமையான குழந்தைகளே! ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள். இந்தப் பயிற்சியின் மூலம் தான் நீங்கள் புண்ணிய ஆத்மா ஆக முடியும்.

கேள்வி : எந்த ஒரு ஞானத்தின் காரணத்தால் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சதா மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறீர்கள்?

பதில் : உங்களுக்கு ஞானம் கிடைத்துள்ளது - அதாவது இந்த நாடகம் மிகவும் அற்புதமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒவ்வொரு நடிகரின் அழியாத பாகமும் பதிந்துள்ளது. அனைவரும் அவரவர் பாகத்தை நடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இக்காரணத்தால் நீங்கள் சதா மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்கள்.

கேள்வி : எந்த ஒரு கலைத்திறமை பாபாவிடம் மட்டுமே உள்ளது, மற்றவர்களிடம் இல்லை?

பதில் : ஆத்ம அபிமானியாக ஆக்குகின்ற கலைத்திறமை ஒரு பாபாவிடம் உள்ளது. ஏனென்றால் அவர் தாமே சதா தேகியாக (ஆத்மாவாக), மிகமிக மேலானவராக (சுப்ரீம்) இருக்கிறார். இந்தக் கலைத்திறமை வேறு எந்த ஒரு மனிதருக்கும் வராது.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகக் குழந்தைகள் அதாவது ஆத்மாக்களுக்கு பாபா அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். தன்னையோ ஆத்மா என உணர வேண்டும் இல்லையா? பாபா குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார், முதல்-முதலில் இந்தப் பயிற்சியைச் செய்யுங்கள் - நாம் ஆத்மா, சரீரமல்ல. எப்போது தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொள்கிறீர்களோ அப்போது தான் பரமபிதாவை நினைவு செய்வீர்கள். தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் பிறகு நிச்சயமாக லௌகிக உறவினர்கள், வேலை முதலியவற்றின் நினைவு வந்து கொண்டே இருக்கும். அதனால் முதல்-முதலிலோ இந்தப் பயிற்சி இருக்க வேண்டும், அதாவது நான் ஆத்மாவாக இருக்கிறேன் என்றால் பிறகு ஆன்மீகத் தந்தையின் நினைவு நிலைக்கும். பாபா இந்த போதனை தருகிறார், அதாவது தன்னை தேகமாக நினைக்காதீர்கள். இந்த ஞானத்தை பாபா முழுக்கல்பத்திலும் ஒரே ஒரு தடவை மட்டுமே தருகிறார். பிறகு 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் இந்த ஞானம் கிடைக்கும். தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொண்டால் பாபாவின் நினைவும் வரும். அரைக்கல்பமாக நீங்கள் உங்களை ஆத்மா என்று உணர்ந்திருந்தீர்கள். இப்போது தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்படி நீங்கள் ஆத்மாவாக இருக்கிறீர்களோ அதுபோல் நானும் கூட ஆத்மாவாகவே இருக்கிறேன். ஆனால் நான் மிக மேலான ஆத்மா (சுப்ரீம்). நான் ஆத்மாவாகவே இருப்பதால் எனக்கு எந்த ஒரு தேகமும் நினைவு வருவதே இல்லை. இந்த தாதாவோ தேகதாரி இல்லையா? அந்தத் தந்தை நிராகாரமானவர். இந்தப் பிரஜாபிதா பிரம்மாவோ சாகாரி ஆகிறார். சிவபாபாவின் உண்மையான பெயரே சிவா என்பது தான். அவர் ஆத்மாவாகவே இருக்கிறார், ஆனால் உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவராக, அதாவது சுப்ரீம் ஆத்மாவாக இருக்கிறார். இப்போது மட்டுமே வந்து இந்த சரீரத்தில் பிரவேசமாகிறார். அவர் ஒருபோதும் தேக அபிமானி ஆக முடியாது. தேக அபிமானியாக சாகாரி மனிதர்கள் இருக்கின்றனர். அவரோ நிராகாராக இருக்கிறார். அவர் வந்து இந்தப் பயிற்சியைச் செய்விக்க வேண்டியுள்ளது. அவர் சொல்கிறார், நீங்கள் உங்களை ஆத்மா என உணருங்கள். நான் ஆத்மா, நான் ஆத்மா-- இந்தப் பாடத்தை உட்கார்ந்து படியுங்கள். நான் ஆத்மா, சிவபாபாவின் குழந்தை. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பயிற்சி வேண்டும் இல்லையா? பாபா எந்த ஒரு புதிய விஷயத்தையும் சொல்லவில்லை. நீங்கள் எப்போது உங்களை ஆத்மா என்று பக்கா-பக்காவாக உணர்கிறீர்களோ, அப்போது பாபாவின் நினைவும் கூடப் பக்காவாக இருக்கும். தேக அபிமானம் இருக்குமானால் பாபாவை நினைவு செய்ய முடியாது. அரைக்கல்பம் உங்களுக்கு தேகத்தின் அகங்காரம் இருக்கிறது. இப்போது உங்களுக்குக் கற்றுத் தருகிறேன் - தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள். சத்யுகத்தில் யாரும் இதுபோல் தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள் என்று கற்பிப்பதில்லை. சரீரத்திற்குப் பெயர் இருக்கவே செய்கிறது. இல்லையென்றால் ஒருவர் மற்றவரை அழைப்பது எப்படி? இங்கே நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து என்ன ஆஸ்தி அடைந்திருக்கிறீர்களோ, அதே பலனை (பிராலபதத்தை) அங்கே அடைகிறீர்கள். மற்றப்படி பெயர் சொல்லித் தான் அழைப்பார்கள் இல்லையா? கிருஷ்ணர் என்பதும் சரீரத்தின் பெயர் தான் இல்லையா? பெயர் இல்லாமல் விவகாரங்கள் முதலியன நடைபெற முடியாது. அங்கே தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து கொள்ளுங்கள் எனச் சொல்வார்கள் என்பதெல்லாம் இல்லை. அங்கோ ஆத்ம அபிமானியாகவே இருப்பார்கள். இந்தப் பயிற்சி உங்களுக்கு இப்போது செய்விக்கப்படுகின்றது. ஏனென்றால் பாவங்கள்

28.10.2009

அதிகமாகச் சேர்ந்துள்ளன. மெது -மெதுவாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பாவங்கள் சேர்ந்து-சேர்ந்து இப்போது முழுமையாக பாவ ஆத்மாக்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். அரைக்கல்பமாக என்னென்ன செய்தீர்களோ அதெல்லாம் முடிந்து போகும் இல்லையா? கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே போகின்றது. சத்யுகத்தில் நீங்கள் சதோப்ரதானமாக இருக்கிறீர்கள். திரேதாவில் சதோ ஆகிவிடுகிறீர்கள். ஆஸ்தி இப்போது கிடைக்கின்றது. தன்னை ஆத்மா என புரிந்து பாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் தான் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. இந்த தேகி அபிமானி ஆவதற்கான கல்வியை பாபா இப்போது தான் தருகின்றார். சத்யுகத்தில் இந்த படிப்பு கிடைப்பதில்லை. அவரவர் பெயரில் தான் செல்கிறார்கள். இங்கே நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் நினைவு பலத்தால் பாவாத்மாவிலிருந்து புண்ணியாத்மா ஆகவேண்டும். சத்யுகத்தில் இந்தக் கல்விக்கான தேவையே இருக்காது. இந்தக் கல்வியை நீங்கள் அங்கே எடுத்துச் செல்வதும் இல்லை. இந்த ஞானத்தையோ யோகத்தையோ நீங்கள் அங்கே எடுத்துச் செல்வதில்லை. நீங்கள் பதித்திலிருந்து பாவனமாக இப்போது தான் ஆகவேண்டும். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கலைகள் குறைகின்றன. எப்படி சந்திரனின் கலைகள் குறைந்து குறைந்து கொண்டே போய்க் கடைசியில் ஒரு கோடு மட்டுமே மிஞ்சுகின்றது. ஆகவே இதில் குழப்பமடையாதீர்கள். எதுவும் புரியவில்லை என்றால் கேளுங்கள்.

முதலிலோ இதைப் உறுதியாக நிச்சயம் செய்யுங்கள் - நாம் ஆத்மாக்கள். ஆத்மாவாகிய நீங்கள் தாம் இப்போது தமோப்ரதான் ஆகியிருக்கிறீர்கள். ஆத்மா முதலில் சதோப்ரதானாக இருந்தது. பிறகு நாளுக்கு நாள் கலைகள் குறைந்து கொண்டே போகின்றன. நான் ஆத்மா - இது பக்காவாக ஆகாத காரணத்தால் தான் நீங்கள் பாபாவை மறக்கிறீர்கள். முதல்-முதலில் முக்கிய விஷயமே இது தான். ஆத்மா அபிமானி ஆவதால் பாபாவின் நினைவு வரும். அப்போது ஆஸ்தியும் நினைவு வரும். ஆஸ்தி நினைவு வந்தால் பவித்திரமாகவும் இருப்பீர்கள். தெய்வீக குணங்களும் இருக்கும். நோக்கம்-குறிக்கோளோ முன்னாலேயே உள்ளது இல்லையா? இது கடவுளின் பல்கலைக்கழகம். பகவான் கற்றுத் தருகின்றார். தேகி அபிமானியாகவும் அவர் தான் ஆக்க முடியும். வேறு யாருக்கும் இந்தக் கலைத்திறமை தெரியவே செய்யாது. ஒரு பாபா மட்டுமே கற்றுத் தருகின்றார். இந்த தாதாவும் (பிரம்மா) புருஷார்த்தம் செய்கிறார். பாபாவோ ஒருபோதும் சரீரம் எடுப்பதே இல்லை. அதனால் தேகி அபிமானி ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு இல்லை. அவர் இந்தச் சமயத்தில் தான் வருகிறார், உங்களை தேகி அபிமானி ஆக்குவதற்காக. இந்தப் பழமொழியும் உள்ளது - யாருடைய தலையில் அதிகப்படியான விஷயங்கள் உள்ளனவோ, அவர்களுக்குத் தூக்கம் எப்படி வரும்? .... மிகுந்த வேலைப்பளு முதலியன அளவுக்கதிகமாக இருந்தால் நேரம் கிடைப்பதில்லை. யாருக்கு நேரம் உள்ளதோ, அவர்கள் பாபாவுக்கு முன்னால் வருகிறார்கள், புருஷார்த்தம் செய்வதற்காக. யாராவது புதியவர்களும் வருகிறார்கள். ஞானம் நன்றாக உள்ளது என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். கீதையிலும் இந்த வார்த்தை உள்ளது - தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் உங்கள் விக்ரமங்கள் வினாசமாகி விடும். ஆக, பாபா இதைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். பாபா யாரையும் குற்றம் சொல்வதில்லை. இதையோ அறிவார், நீங்கள் பாவனத்திலிருந்து பதித் ஆகியே தீர வேண்டும். நான் வந்து உங்களைப் பதித்திலிருந்து பாவனமாக ஆக்கித் தீர வேண்டும். இது உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நாடகம். இதில் யாருடைய குற்றமும் இல்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது ஞானத்தை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். வேறு யாரும் ஈஸ்வரனைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் அனாதை, நாஸ்திகர் எனப்படுகிறார்கள். இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களை பாபா எவ்வளவு புத்திசாலியாக ஆக்குகிறார்! ஆசிரியர் ரூபத்தில் கல்வி கற்றுத் தருகிறார். எப்படி இந்த சிருஷ்டிச் சக்கரம் சுற்றுகிறது, இந்தக் கல்வி கிடைப்பதன் மூலம் நீங்களும் சீர்திருந்துகிறீர்கள். சிவாலயமாக இருந்த பாரதம் இப்போது வைசியாலயமாக உள்ளது இல்லையா? இதில் நிந்தனைக்கான விஷயமே இல்லை. இது விளையாட்டு. இதை பாபா புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் தேவதை யிலிருந்து எப்படி அகரர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள்? ஏன் அவ்வாறு ஆகிவிட்டீர்கள்? என்று கேட்பதில்லை. பாபா வந்திருப்பதே, பாபா தம்மைப் பற்றிய அறிமுகத்தைக் கொடுக்கவும், சிருஷ்டிச் சக்கரம் எப்படிச் சுற்றுகிறது என்ற ஞானத்தைக் கொடுக்கவும் தான். மனிதர்கள் தான் தெரிந்து கொள்வார்கள் இல்லையா? இப்போது நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு, பிறகு தேவதை ஆகிறீர்கள். இது மனிதரிலிருந்து தேவதையாவதற்கான படிப்பு இதை பாபா தாம் அமர்ந்து கற்பிக்கின்றார். இங்கோ அனைவரும் மனிதர்கள் தான். தேவதைகள் இந்த சிருஷ்டியில் வரவே முடியாது, ஆசிரியராகிக் கற்றுத் தருவதற்கு. படிப்பு சொல்லித் தருகின்ற பாபா, பாருங்கள், எப்படி சொல்லித்தர வருகிறார் என்று! பாடலும் உள்ளது - பரமபிதா பரமாத்மா ஏதோ ஒரு ரதத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். அவர் எந்த மாதிரி ரதத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார் என்று அவர்கள் முழுமையாக எழுதுவதில்லை. திரிமூர்த்தியின் ரகசியத்தையும் யாரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

பரமபிதா என்றால் பரம ஆத்மா. அவர் யாராக இருக்கிறார் என்ற தம்முடைய அறிமுகத்தையோ கொடுப்பார் இல்லையா? அகங்காரத்தின் விஷயமல்ல. புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தால் இவரிடம் அகங்காரம் உள்ளது என்கிறார்கள். இந்த பிரம்மாவோ "நான் பரமாத்மா" என்று சொல்வதில்லை. இதுவோ புரிந்து கொள்வதற்கான விஷயம். இது பாபாவின் மகாவாக்கியம் - அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தை ஒருவரே! இவர் (பிரம்மா) தாதா எனப்படுகிறார். இவர் பாக்க்யசாலி ரதம் இல்லையா? பெயரும் கூட பிரம்மா என வைக்கப் பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் பிராமணர்கள் வேண்டும் இல்லையா? ஆதிதேவ் பிரஜாபிதா பிரம்மா ஆவார். பிரஜைகளின் தந்தை. இப்போது எத்தகைய பிரஜை? பிரஜாபிதா பிரம்மா சரீரதாரி ஆவார். ஆக, தத்தெடுத்தார் இல்லையா? குழந்தைகளுக்கு சிவபாபா சொல்லிப் புரியவைக்கிறார், நான் தத்தெடுப்பதில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் எப்போதுமே என்னுடைய குழந்தைகள் தாம். நான் உங்களை உருவாக்குவதில்லை. நானோ ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடைய அனாதி தந்தையாவேன். பாபா எவ்வளவு நன்றாகச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்! பிறகும் சொல்கிறார், தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள். நீங்கள் முழு பழைய உலகையும் சந்தியாசம் செய்கிறீர்கள். புத்தியின் மூலம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், அனைவரும் இந்த உலகத்திலிருந்து திரும்பிச் செல்வார்கள். சந்தியாசம் செய்துவிட்டுக் காட்டுக்குப் போய்விட வேண்டும் என்பதில்லை. முழு உலகையும் சந்தியாசம் செய்து விட்டு நாம் நமது வீட்டுக்குச் சென்று விடுவோம். அதனால் ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு எந்த ஒரு பொருளும் நினைவு வரக்கூடாது. 60 வயது ஆகிவிட்டதென்றால் பிறகு சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வானப்ரஸ்தத்தில் போவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த வானப்ரஸ்தத்தின் விஷயம் இந்த சமயத்தினுடையதாகும். பக்தி மார்க்கத்திலோ வானப்ரஸ்தம் பற்றி யாருக்குமே தெரியாது. வானப்ரஸ்தம் என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்களால் சொல்ல முடியாது. சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று மூலவதனத்தைச் சொல்வார்கள். அங்கே அனைத்து ஆத்மாக்களும் வசிக்கின்றனர் என்றால் அனைவருக்கும் இப்போது வானப்ரஸ்த அவஸ்தா, அனைவருமே வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

சாஸ்திரங்களில் காட்டுகின்றனர், ஆத்மா புருவமத்தியில் ஒளி வீசும் நட்சத்திரம். ஆத்மா கட்டைவிரல் போன்றது என்று அநேகர் நினைக்கின்றனர். கட்டைவிரல் உதாரணத்தைத் தான் நினைவு செய்கின்றனர். நட்சத்திரத்தை எப்படி நினைவு செய்வது? பூஜை எப்படிச் செய்வது? ஆகவே பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், நீங்கள் தேக அபிமானத்தில் வரும் போது பூஜாரி ஆகிவிடுகிறீர்கள். பக்தியின் சமயம் ஆரம்பமாகின்றது. அதை பக்தி கல்ட் (சமய மரபு) என்கிறார்கள். ஞான கல்ட் வேறு. ஞானமும் பக்தியும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. பகலும் இரவும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. சுகம், பகல் என்று சொல்லப் படுகின்றது. துக்கம் அல்லது பக்தி, இரவென்று சொல்லப் படுகின்றது. பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் பகல் மற்றும் இரவு என்று சொல்கின்றனர். ஆக, பிரஜை மற்றும் பிரம்மா இருவரும் ஒன்றாகவே இருப்பார்கள் இல்லையா? நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் பிராமணர்கள் தாம் அரைக்கல்பமாக சுகம் அனுபவிக்கிறோம். பிறகு அரைக்கல்பம் துக்கம். இது புத்தி மூலம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். இதையும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், அனைவரும் பாபாவை நினைவு செய்ய முடியாது. பிறகும் கூட பாபா தாமே சொல்லிப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார் - தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள், மேலும் என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் பாவனமாகி விடுவீர்கள். இந்த செய்தியை அனைவருக்கும் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். சேவை செய்ய வேண்டும். யார் சேவையே செய்வதில்லையோ, அவர்கள் மலர்கள் அல்ல. தோட்டக்காரர் தோட்டத்திற்கு வருவாரானால் அவருக்கு மலர்கள் தாம் முன்னால் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் சேவாதாரிகள், அநேகருக்கு நன்மை செய்கின்றனர். யாருக்கு தேக அபிமானம் இருக்கின்றதோ, அவர்கள் தாமே புரிந்து கொள்வார்கள், நாம் மலர்கள் அல்ல என்பதை. பாபாவுக்கு முன்போ நல்ல-நல்ல மலர்கள் அமர்ந்துள்ளனர். அதனால் பாபாவின் பார்வை அவர்கள் மீது செல்லும். நாட்டியமும் நல்லபடியாக நடைபெறும். (நாட்டியமாடும் பெண்ணின் உதாரணம்). பாடசாலையிலும் கூட ஆசிரியரோ அறிவார் இல்லையா - யார் நம்பர் ஒன், யார் நம்பர் இரண்டு, மூன்றில் உள்ளனர் என்று. பாபாவின் கவனமும் சேவை செய்யக் கூடியவர்கள் பக்கம் தான் போகும். மனதிலும் அவர்கள் இடம் பிடிப்பார்கள். சேவைக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துவோர் மனதில் இடம் பெற மாட்டார்கள். பாபா முதல்-முதல் முக்கிய விஷயம் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார் - தன்னை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்யுங்கள், அப்போது பாபாவின் நினைவு நிலைத்திருக்கும். தேக அபிமானம் இருக்குமானால் பாபாவின் நினைவு இருக்காது. லௌகிக உறவினர் பக்கம், வேலை-வெட்டியின் பக்கம் புத்தி சென்று விடும். தேகி அபிமானியாக இருப்பதால் பரலௌகிகத் தந்தையின் நினைவு தான் வரும். பாபாவையோ மிகுந்த அன்போடு நினைவு செய்ய வேண்டும். தன்னை ஆத்மா என உணர வேண்டும் - இதில் முயற்சி உள்ளது. தனிமை வேண்டும். ஏழு நாள் பட்டியின் கோர்ஸ் மிகக் கடுமையானது. யாருடைய நினைவும் வரக்கூடாது. யாருக்கும் கடிதமும் கூட எழுத முடியாது. இந்த பட்டியானது உங்களுக்கு